

Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Eu Însumi grăiesc și Mă las auzit, și se scrie în cartea Mea de azi pe pământ tot cuvântul gurii Mele. Eu Însumi vin și grăiesc, și umplu văzduhul de tăria cuvântului Meu, de iubirea lui și de slava lui, și îngerii toți fac parte din slava Mea.

De la o margine la alta a veacurilor toate îngerii toți sunt slava Mea și cântă sus în cer și jos pe pământ: Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu Savaot, plin este cerul și pământul de mărirea Sa; Osana întru cei de sus cântă lui Dumnezeu îngerii Săi, că plin e cerul și pământul de mărirea Lui, de Fiul Lui, căci Tatăl și Fiul Se slăvesc între cer și pământ cu puterea Duhului Sfânt, Dumnezeu întreit și Treime întru Una. Amin.

Eu Însumi grăiesc și Mă las cuvânt, și se scrie cuvântul gurii Mele. Nu mai trimit înger sau om trimis la oameni prin orânduiala Mea, ci Eu Însumi, Eu, Domnul Iisus Hristos, vin și Mă așez cuvânt față în față cu omul, căci acum două mii de ani am venit de la Tatăl și am luat trup între oameni și am grăit cu însăși gura Mea și s-a scris pe pământ graiul gurii Mele, iar acum, spre sfârșit de timp, iau iarăși glas peste pământ, căci sunt Dumnezeu întrupat și am gură să grăiesc și de aceea grăiesc Eu Însumi și sunt trimisul Tatălui Savaot și grăiesc. Amin.

Deschideți glasului Meu, voi, cei ce-Mi așezați în cartea sa cuvântul gurii Mele, și așezați pe masa de sărbătoare a îngerilor Mei cu voi tot cuvântul Meu, căci cu Mine și cu îngerii Mei și cu voi sunt adunați la masă cei purtați de îngeri spre izvorul Meu de cuvânt, care curge din gura Mea aici, unde Eu Mi-am făcut revărsarea și locul ei cel sfânt!

O, ca pe Împăratul tuturor să Mă primiți voi, cei astăzi așezați la masă cerească, la masa îngerilor Mei, unde acum ați sosit! Primiți-Mă pe Mine, Cel nevăzut, fiind înconjurat de cetele îngerești, căci îngerii Îmi acopăr trupul, cei fără de trup Îmi acopăr trupul cu slava Mea cea de la Tatăl, cu îngerii lui Dumnezeu, dar dacă ei sunt fără de trup, cum de nu Mă pot Eu vedea de ochii omului când sunt aproape de om?

Iată ce mare lucrare de taină sunt îngerii lui Dumnezeu și ce tainică lucrare este trupul Meu și cuvântul Meu între Mine și om!

O, pace vouă, meseni ai slavei cuvântului Meu cel slujit de îngeri ca să fie el pe pământ cu voi în zilele acestea! Pace vouă, căci v-ați ridicat din așternut și ați pornit la drum dis-dimineată spre slava Mea cea de azi, aici, unde Mi-am făcut sălașul ei, aici, unde am găsit deschis ca să vin și ca să fiu și ca să-Mi las și să-Mi împart glasul gurii Mele celor ce cred prin darul Meu venirea Mea de azi cuvânt pe pământ! V-au însoțit cetele îngerești fără ca voi să le vedeți cu ochii trupului, dar cu duhul ați însoțit taina călătoriei voastre cu îngerii Mei pe cale. O, tot atât de tainic Mă însoțesc ei și pe Mine pe calea dintre cer și pământ când Mă las cuvânt aici la izvor. Mare este slava lui Dumnezeu între cer și pământ, între pământ și cer, și îi trebuie omului credință pentru ea așa cum a avut Avraam. Când omul Îl voiește și Îl iubește pe Domnul și Îl așteaptă mereu, el Îl aduce lângă el pe Domnul așa cum Avraam L-a adus, iar dacă știți să vă uitați bine în Scriptura întâlnirii lui Avraam cu Domnul sub stejar, atunci voi veți învăța aproape de voi pe Domnul și tainic Îl veți cunoaște și veți grăi cu El așa cum Avraam I-a grăit Lui, iar El lui Avraam i-a grăit. Iată vederea ochilor duhului, ochilor credinței, ochi care văd ca Dumnezeu și nu ca omul, dar femeia lui Avraam a văzut ca omul și a lucrat ca omul, căci a văzut cu ochii trupului și atât, și tot așa a și grăit pentru Dumnezeu, a grăit ca omul, dar Avraam a văzut ca Dumnezeu și a grăit ca Dumnezeu și a grăit cu Dumnezeu, a grăit lui Dumnezeu, nu omului, nu trimisului lui Dumnezeu, care s-a împărțit în trei părți ca să lucreze întreit ca Dumnezeu prin venirea Sa la Avraam.

O, pace vouă și bucurie Mie cu voi la masă de sărbătoare a îngerilor lui Dumnezeu! Vă îmbrățișez, vă mângâi cu povăța Mea și vă îndemn spre cer și spre adevărul vieții, iar credința și iubirea să vă ajute vouă să vă faceți după voia Mea, să vă învețe lucrarea și viața fiilor lui Dumnezeu. Înțelepciunea crucii purtate să vă învețe pe voi lucrarea muceniciei, ca să puteți apoi să vă faceți ucenicii Mei și să pot Eu lucra cu voi taina cea de la sfârșit de timp: cer nou și pământ nou pentru cei credincioși ai Mei, împărăție a sfinților, precum este scris.

Fiți plini de duhul umilinței, fiilor! Iertare păcatelor vă dăruiesc prin umilința care vă îndeamnă la pocăință, iar pocăința este dragostea de Dumnezeu, este simțământul căutării după Dumnezeu, în care Eu voiesc să rămâneți, căci este chipul dragostei dintâi, clipa când voi Mă căutați și Mă aflați și Mă iubiți și Mă urmați apoi cu dor.

O, învățați din izvorul Meu de cuvânt de peste voi și fiți prietenii Mei și fiți frații Mei prin umilință, fiilor, că iată ce vă spun: este scris în Scripturi că Dumnezeu celor mândri le stă împotriva, iar celor smeriți le dă har, și le stă împotriva celor mândri prin cei de lângă ei, iar celor smeriți le dă har pentru cei de lângă ei, și iată ce aproape e Domnul de voi, aproape ca și lui Avraam atunci sub stejar! Vă învăț taina și lucrarea credinței dacă vă grăiesc așa de deslușit, așa de despicat firul lucrării credinței. Cel ce se smerește pe sine va fi înălțat, iar cel ce se înalță pe sine va fi smerit și trântit prin însăși înălțarea de sine a sa, căci Avraam s-a smerit și a fost înălțat ca să-L vadă pe Dumnezeu, iar femeia sa s-a înălțat cu gândul și a fost smerită de însăși înălțarea de sine a sa, căci a văzut apoi aceasta, a văzut că Domnul a grăit pentru ea și că ea s-a semețit și n-a crezut.

Eu, fiilor, v-am răscumpărat din păcat prin jertfa Mea cea cu suferință, iar voi trebuie să vă răscumparați Mie pentru mântuire prin pocăință, tată, ca să vi se șteargă și păcatul că a suferit durere și dispreț și moarte din pricina voastră Domnul, căci păcatul omului se așează față în față cu Dumnezeu și se desparte omul de Dumnezeu prin păcat, iar Eu, ca să-l răscumpăr Mi-am pus viața Mea. O, ascultați, ca să faceți împlinit în voi cuvântul învățaturii Mele, căci ascultarea vă arată că aveți smerenie, iar apoi smerenia vă aduce har, căci se preface în har, iar harul lucrează pentru voi și se face cuvânt în voi ca să spuneți apoi prin harul Meu: O, cât de mare este mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care ai gătit-o Tu celor ce se tem de Tine, pe care ai făgăduit-o celor ce nădăjduiesc în Tine înaintea fiilor oamenilor, iar Tu ascunde-i-vei pe ei cu acoperământul feței Tale de toată tulburarea oamenilor și-i vei acoperi pe ei în cortul Tău și vor scăpa ei de împotrivirea limbilor, că multă este mila Ta!

O, ca pe Împăratul tuturor să Mă primiți voi, cei astăzi așezați la masa îngerilor Mei, în mijlocul lor cu Mine, Cel nevăzut, căci sunt înconjurat de cetele îngerești, căci îngerii Îmi acopăr trupul. Cei fără de trup Îmi acopăr trupul cu slava Mea cea de la Tatăl, cu îngerii lui Dumnezeu, dar dacă ei sunt fără de trup, cum de nu Mă pot Eu vedea de ochii omului când sunt aproape de om? O, mare lucrare de taină sunt îngerii lui Dumnezeu și tainică lucrare este trupul Meu și cuvântul Meu între Mine și om!

O, cine poate să-Mi răspundă? Dacă îngerii sunt fără de trup, cum de nu Mă poate omul vedea când sunt aproape de el ca să-l însoțesc pe el? Eu sunt Cel nevăzut, căci sunt înconjurat de cetele îngerești, iar cei credincioși Mie Mă primesc ca pe Împăratul tuturor și se îndeamnă unii pe alții să Mă primească și să-Mi cânte ca și îngerii: *«Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu Savaot, plin este cerul și pământul de slava Lui și binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, osana întru cei de sus!»*. O, așa cântă cei ce apoi se împărtășesc cu trupul și sângele Meu după ce Eu îi chem și le spun: Luați, mâncați, acesta este trupul Meu și beți, că acesta este sângele Meu, Dumnezeu frânt pentru voi și vărsându-Și sângele pentru voi spre iertarea păcatelor voastre!

O, cine poate să-Mi răspundă? Cum de nu Mă vede omul aproape de el dacă îngerii Mei, care-Mi înconjoară trupul, sunt fără de trup? Și iată glasul celor ce-Mi răspund! Îngerii cei fără de trup Îmi dau acum acest răspuns. Amin.

— Noi, Doamne Împărate al tuturor, noi suntem cei ce Te acoperim între Tine și om, căci suntem slava pe care Tu o ai de la Tatăl Savaot mai înainte de întemeierea lumii. O, ești atât de mare cât lumea îngerilor, care sunt slava Ta! De câte ori cineva se așează jertfă pentru alții, acela este mare, iar prețul lui este mai mult decât ei, căci altfel ei n-ar putea fi răscumpărați. Tu ești Împăratul îngerilor și al neamurilor toate și ești smerit, Stăpâne Doamne, și de aceea ești atât de tainic, o, Doamne, iar smerenia Ta Îți acoperă strălucirea și lumina ei, care se revarsă toată în noi, în îngerii Tăi, care-Ți sunt acoperământ și slavă a Ta, și purtăm smerenia Ta, și veșmântul smereniei Tale suntem între pământ și cer.

O, a făcut și omul trupuri între cer și pământ, cu care el se poartă ca și Tine în văzduh purtat, dar îngerii aceștia făcuți de om au trupuri și aripi de fier și au de pe pământ, nu din cer așa cum Tu vii cu noi din cer pe pământ, dar omul nu-și vede neputința, căci se vrea mai înalt ca Tine și mai înger decât îngerii lui Dumnezeu, o, Doamne. O, a făcut și omul trupuri zburătoare văzute de oameni plutind prin văzduh, dar una este să faci Dumnezeu și alta este să faci omul, Doamne. Slava îngerilor Tăi este din Tine, căci Tu ești lumină mare și foc mistuitor și Te reverseși în noi ca să nu nimicești lumea cu strălucirea Ta, iar noi ocrotim, Doamne, și taină înfricoșătoare este lumea îngerilor Tăi între pământ și cer, între cer și pământ, Doamne Împărate. Tu vii cu îngerii, vii purtat pe heruvimi și pe aripi de îngeri când Te porți între pământ și cer, căci când Tu vii vin și ai Tăi cu Tine. Când cu Tine vine căpetenia îngerilor Tăi, ea nu vine singură, ci cu toate suitele ei vine. Aripi de foc luminător și de lumină ca focul se fac îngerii purtători de Dumnezeu între cer și pământ, iar omul nu se teme de Tine când Te lași purtat de om, de purtătorul de Dumnezeu între Tine și om și când Te faci foc luminător și lumină ca focul în cel ce Te poartă spre om între cer și pământ, căci lucrarea Ta e mare, Doamne, ca și taina ei.

Dacă purtătorul de Dumnezeu nu iubește în el voia Ta și poruncile Tale împlinite în el, acela este mincinos și nu poate nimic de la Dumnezeu, dar dacă el Îți aduce rod și Scripturi împlinite după voia Ta, acela este foc luminător și lumină ca focul între pământ și cer, dar omul nu se teme de Tine când Te lași purtat de purtătorul de Dumnezeu între Tine și om, o, Doamne. Se încearcă omul în sabia Ta și nu se teme de moartea aceasta a lui. Nu știe omul ce înseamnă Dumnezeu cu el, o, Doamne. Nici când Te vede în fața lui sub chipul pâinii și al vinului, care se fac trupul și sângele Tău spre iertarea păcatelor omului, o, nici atunci nu știe omul cum să stea față în față cu Tine, iar dacă nu știe bine aceasta nu se înfioară omul cel rece de dragostea Ta, chiar dacă el știe că trebuie să se cuminece cu Dumnezeu.

O, ce mare este venirea Ta de azi! Ce mare lumină aduce ea pe pământ peste cei ce nu știu ce este cu adevărat Dumnezeu înaintea lor! Ne-ai poruncit, Stăpâne, iar noi am împlinit cuvântul Tău și am adus cu noi la sărbătoare lumea celor ce au plecat de pe pământ, că a venit să se îplinească Scriptura Ta cea pentru nașterea din nou a lumii, Doamne. Cete-cete stau ei așezați, fiecare la rândul cetei sale sunt veniți cu noi la sărbătoarea cea pentru noi, iar duhul lor se umilește mult în fața slavei Tale cu noi și cu poporul Tău de azi slujitor înaintea Ta pentru învierea morților. În numele lor, eu, căpetenia Ta de peste îngeri, aduc aplecare Ție pentru mila Ta în ziua noastră de serbare și de pomenire pentru ei, căci Tu așa ai așezat orânduială în mijlocul poporului Tău.

Acum le spunem și noi, îngerii Tăi, le spunem celor ce stau și celor ce vin la masa împărăției Tale aici, unde Ți-ai făcut sălaș de nuntă, și le spunem lor așa: Să stăm bine și cu frică și cu luare-aminte înaintea Tatălui Savaot și înaintea trimisului Său Iisus Hristos, Fiul Său Cel mai înainte de vecii născut din Tatăl! Luați aminte cu credință ca și îngerii Săi cei nevăzuți, dar care Îl văd pe El, închinându-I-se Lui de-a pururi, căci slava Lui e mare și e îngerească, nu e omenească! Fiți plini de duhul smereniei ca și îngerii lui Dumnezeu! Iubiți viața îngerească și îmbrățișați-o, căci Domnul este foc mistuitor și Se poartă cu îngerii Săi pe lângă voi, acoperind ei trupul Său! Ascultarea înseamnă smerenie, iar Domnul Iisus Hristos l-a sfătuit pe om acum, la sfârșit de timp ca și la început de timp cu omul, l-a sfătuit să mănânce ca în rai, nu ca pe pământ

să mănânce. Nu mai mâncați carne! Așa v-a povățuit Domnul, iar voi să ascultați de El, că va fi greu de cei ce nu ascultă așa. O, fericiți vor fi cei ce se lasă îmbrățișați de viața cea îngerească, cea cu ascultare ca și îngerii lui Dumnezeu, care fac numai voia Lui iubindu-L, slăvindu-L și slujindu-L pe El între cer și pământ, între pământ și cer. Amin.

Și acum oștirile de îngeri se așează pentru sărbătoare, iar Tu, Stăpâne Doamne, binecuvintează în cer și pe pământ slava cea îngerească, ziua de serbare a îngerilor Tăi! Pace Ție cu noi în mijlocul poporului Tău cel binecredincios, adunat sub cortul Tău, sub slava cuvântului Tău slujit de îngeri în zi de adunare cerească a Ta cu îngerii Tăi și cu poporul cuvântului Tău, care ne găzduiește cu iubirea sa, cu primirea sa, cu credința sa cea primitoare de Dumnezeu! Amin, amin, amin.

— Slava Mea cerească se revarsă în voi, o, îngeri ai lui Dumnezeu, și sunteți pară de foc și lumină orbitoare, și nu știe omul ce înseamnă Dumnezeu și slava Sa cea de sus și nu poate să privească la Dumnezeu nici măcar cu duhul, căci nu are omul cunoștința de sus pentru Dumnezeu, și are numai de pe pământ. Slava Mea de azi se face cântare îngerească pentru sărbătoarea voastră, căci voi cântați cântarea cea îngerească pentru slava Mea și cânt și Eu cu voi, căci scris este: «Plângeți cu cei ce plâng și bucurați-vă cu cei ce se bucură după ce plânsul trece», și cântă poporul Meu pentru slava Mea, care sunteți voi. Slava Mea este îngerească, nu este pământească, nu este omenească, și nu este împărat nici un împărat de pe pământ, căci slava lui este trecătoare, este omenească. Numai slava cea îngerească este slavă cu adevărat, iar Eu, Domnul, Mă așez cu Tatăl și cu mama Mea Fecioara și cu sfinții la masa de serbare a îngerilor lui Dumnezeu, și cu tine, poporul Meu de la izvor, care Mi-ai așezat sărbătoare și masă de sărbătoare, iar cu Noi avem pe cei ce s-au adunat de sub zări sub slava cuvântului Meu dătător de viață și de iubire și de mângâiere, și am dat lor mângâierea Mea.

Stăm la masă și lucrăm frumos și sfânt și voi îmbrățișa sărbătoarea Mea încă apoi cu puținel cuvânt, ca să aduc mulțumire, căci Domnul așa lucrează, și după orice lucrare mulțumește celor trudiți și pecetluiește cu numele Său: Iisus Hristos. Amin.

Pace acestei sărbători, iar tu, poporul Meu de la izvor, lucrează, tată, cu har în ziua aceasta, că mare har am pus peste tine ca să ai și ca să-l înmulțești, și ca să-Mi dai apoi lucrarea ta, căci și Eu apoi dau toată stăpânirea, I-o dau Tatălui, Care Mi-a supus Mie toate, până ce voi sfârși de lucrat și de împlinit. Amin, amin, amin.

Iubirea de Dumnezeu se învață de la Dumnezeu, iar ea învață apoi pe om toate, poporul Meu, și multă bucurie și mângâiere se suie de la tine la Mine când în mijlocul tău se împarte iubirea de Dumnezeu și învățătura Sa peste cei ce vin spre Mine și spre tine în sărbători aici, la izvorul Meu de cuvânt, o, poporul Meu de la izvor. Dacă Eu Mă fac aici izvor de cuvânt, el se împarte apoi, și vin ca la fântână cei ce vin, și vin cu sete când vin, iar Eu, Domnul, Mă bucur cu tot cerul când am cui să-i dau din cer ceea ce și ție îți dau. Îți dau din cer ca să crești din cer și ca să te am cerul Meu pe pământ și ca să te pun la lucru pentru cei de pe pământ, căci și Eu tot așa lucrez cu sfinții și cu îngerii și am mereu de lucrat, măi fiilor, că mult strică omul pe pământ și n-am cu cine să zidesc pe cele dărâmate de la locul lor, dar Eu trebuie să înnoiesc totul între cer și pământ și vă am pe voi sămânță nouă, și trebuie să scot din ea rod însutit și înmiit, că am de pus la loc șapte veacuri de oameni, căci omul este împărăție Mie și este tare ruinat omul și Mi-e dor să-l vindec, dar e mult de lucru, și Îmi stă în ajutor Duhul Sfânt Mângâietorul, Care curăță și sfințește și înnoiește și învață pe om, numai să am cum să Mă împart oamenilor, măi fiilor. Eu, Domnul, Mă mângâi la rană când voi Mă ajutați să pot peste om și să-i dau din gura Mea, așa cum dă din gura sa gata mestecată hrană o mamă care-și are pruncul în brațe și îl hrănește pe el spre creșterea lui.

Nu se suie la mintea voastră câtă alinare am când cu voi duc sarcina venirii Mele cu sfinții pe pământ cu lucrul cel mult al înnoirii lumii, Scriptură pe care o am acum de împlinit, măi fiilor. Oștirile de îngeri v-au privit mărirea în care v-am așezat Eu, Domnul, căci v-am așezat lângă Mine la lucrul cel greu și cel nou pentru lucrarea facerii omului, a cerului cel nou și a pământului cel nou, măi fiilor. Sunteți puținei și sunteți mititei, dar v-am așezat lângă Mine și v-am dat această mărire pentru credința voastră în venirea Mea cea de azi, și pentru care trebuie să fiți atenți mereu când ea trebuie să lucreze pentru lucrări mari și mici, pe care Eu să le împlinesc cu voi, și să am loc cu ele pe pământ prin credința voastră, fiilor. Curând, curând, vom pecetlui săvârșirea deplină a noii zidiri care s-a așezat și încă se așează pe stâlpii ei pentru slujire Mie când Eu vin să Mă întâlnesc cu cei ce vin la izvor să ia din Duhul Meu din voi, căci Eu prin voi Mă dau cui Mă dau.

O, măi fiilor, e greu să-l facem pe om să știe ce este negru și ce este alb ca să știe el apoi cum este și ce are de lucrat și de împlinit ca să se dea el de partea lui Dumnezeu, de partea salvării lui cea de la Mine. Mă uit la voi cum dați să le arătați celor ce vin ce este negru și ce este alb, ce este răul și ce este binele, ce este negru și ce este roșu apoi, dar vă trebuie timp mai mult, iar timpul e puțin și vă strânge, fiilor. O, va fi și altfel, fiți credincioși! Vine vremea să vadă lumea toată că ea nu iubește pe Dumnezeu și că Domnul nu o iubește pe ea, ci numai mântuirea ei i-o dorește Domnul, și aceasta este lucrarea pe care o am de împlinit pentru lumea cea pribeagă pe pământ și pentru care Eu port veșmânt împurpurat, veșmânt stropit cu sânge. E mare înțelepciune să înțeleagă omul ca Dumnezeu tainele lui Dumnezeu, iar lumea trebuie să vadă cât este de oarbă, cât de puțin vede, cât de puțin știe când ea zice că știe și că poate. Limba cerească grăiește altfel decât limba minții omului, căci limba omului se încurcă în ea însăși și nu știe grăierea cerească dacă nu stă să gândească altfel decât știe omul să gândească cu limba minții lui, căci omul grăiește mai mult cu limba minții lui decât cu limba gurii lui, și aceasta i-o spun Eu.

Unde să mai audă omul că sângele de creștin adevărat este alb și nu roșu? Iată, limba Mea grăiește altfel decât limba minții omului. A știut în vremi omul că negrul diavolului se preface în roșu ca să-l mintă și să-l atragă pe om spre veșmântul lui cel negru și diavolesc, așa cum este lumea îmbrăcată în pielea cea neagră a diavolului fiindcă face ea voia lui? Iată, la diavol negrul lui se face roșu înaintea omului ca să-l momească și să-l facă negru pe om, iar la Dumnezeu roșu se face alb, căci mucenici mulți când erau tăiați pentru numele Meu cel sfânt le curgea sângele alb pe pământ și nu roșu, iar slugile diavolului nu tresăreau la acest semn, căci veninul lor e prea negru ca să mai poată vedea cu el ceva care să însemne Dumnezeu cu sfinții Săi față în față cu diavolul.

Toți cei ce iubesc pe Domnul pe pământ își spală cămășuța în sângele Meu de Miel junghiat pentru ei și își fac albă cămășuța, căci Eu am purtat veșmânt împurpurat, veșmânt stropit cu sânge pentru ca să fac albă cămașa omului, și nu are omul minte să înțeleagă limba cerului și lucrarea ei, care nu seamănă cu limba minții omului, omul care nu știe ce este negru și ce este alb și ce este roșu, căci dacă Eu grăiesc pe limba Mea cu omul care se dă înțelept în dreptul Meu, zice acesta că Eu nu știu să grăiesc, că nu sunt Eu Dumnezeu dacă greșesc în grăire. O, vai ție, omule care te bizui pe vederea ta și pe limba minții tale cea omenească!

Alb împurpurat este veșmântul cel mucenicesc, dar sângele de pe veșmânt albește și mai mult cămășuța celui jertfit pentru numele Meu. Smerit se îmbracă omul cel iubitor de Dumnezeu, și nu face ca omul lumesc, care se îmbracă în alb în vremea păcătuirii lui ca să-l facă alb pe diavolul, ci face smerenie omul cel iubitor de Dumnezeu și își spune păcătos și înnegrit de păcat și își învelește trupul cu hăinuță neagră, dar e alb acest negru și e sfânt prin cel alb cu sufletul și care-și smerește viața sub semnul nevredniciei, stârpind din el mândria diavolească, în care toți oamenii trăiesc.

Pe pământ sunt petreceri și nunți după nunți, și nunta are mireasă îmbrăcată în alb, dar e neagră de păcat cea care se îmbracă în alb, și iată limba diavolului pe limba omului și în ochii

omului cel negru de păcat, și acesta este numai unul din semnele diavolului cel mincinos cu lucrarea sa între oameni.

O, fiilor, e greu să-l facem pe om să înțeleagă ce este negru și ce este alb, căci pe când la cei sfinți sau sfințiți veșmântul lor cel negru înseamnă umilință și pocăință și mare smerenie, la omul diavolului este altfel, căci este mândrie, este semeție diavolească veșmântul cel alb sau cel roșu, care înseamnă trufie, nu curăție și nu slavă așa cum știe omul să se mintă când lucrează așa pe pământ între om și om semeția fiilor diavolului, și iată, trufia stă față în față cu ea însăși, că nu poate omul diavolului să-și pitească trufia și negrul vieții lui așa cum cel sfânt al Domnului își ascunde smerenia sub veșmântul cel smerit al pocăinței inimii lui înaintea Mea, sub negrul cămășuței lui, care-l tănuiește sub el, cămășuța cea albă a omului sfânt.

Cum să fie roșu sângele cel negru al omului diavolului? Dacă omul de rând se cațără pe scaun de împărat, este el împărat? Se închină prin el lui Dumnezeu omul smerit când se pleacă celui de rând care se suie să se facă împărat? Eu, Domnul, M-am aplecat cu smerenie mare sub mâna lui Ioan Botezătorul, sfântul Tatălui, îngerul Tatălui, și M-am închinat lui ca să Mă boteze, dar era Tatăl Împărat în el și nu era Ioan om de rând așa cum a fost el în mintea desfrânată lui Irod, care l-a trimis de pe pământ pe Ioan și l-a trimis în cer.

Iată, pe pământ oamenii diavolului și ai păcatului se suie pe scaune de sfânt sau de împărat, așa cum au făcut Caiafa și Irod, iar oamenii lui Dumnezeu și ai sfințeniei coboară de pe scaunul slavei omenești și se dau Mie cu totul, așa cum s-a dat prin slujire de înger sutașul Corneliu și Zaheu vameșul și toți cei care s-au ales prin vreme dintre oameni pentru Dumnezeu, urând ei măririle pământești, care dureau în ei, căci le purtau din greu după ce le primeau de la omul slavei deșarte, care dădea să se folosească înaintea multora chiar și de cei în care Eu, Domnul, stăteam ascuns și tainic în ei până la vremea dragostei lor.

O, unde mai găsește omul graire ca a Mea și deslușire ca a Mea pentru toate câte pe pământ nu sunt așa după cum știe mintea și apoi limba omului împământenit mai mult decât omul cel zidit de Mine din pământ și în care Eu am dat să pun tot cerul atunci când l-am zidit? E mare, e măreață grairea Mea și e greoaie pentru omul cel mic cu credința și cu statul Meu în el, căci Lucifer, cel căzut din slava Mea de îngeri, strică omul la minte și la fire și trage în jos pe cel ce nu se smerește sub măreția lui Dumnezeu și pierde omul din lipsă de pricepere pentru salvarea lui cea de la Dumnezeu.

O, fiilor trudiți pentru slava Mea, am spus vouă că voi îmbrățișa sărbătoarea voastră cu îngerii cu încă puținel cuvânt la sfârșitul ei, dar dorul Meu e nemângâiat și e mereu puțin cuvântul Meu cel rostit, din pricina neputinței omului de a-l purta pe el.

Am acum de adus mulțumire celor ce au călătorit ca să vină la izvorul Meu de cuvânt, la sărbătoarea îngerilor Mei, și le-am dat lor însoțitori pe cale înapoi cetele îngerești, care numai apoi își sfârșesc sărbătoarea lor. Le mulțumesc celor ce M-au iubit și au venit din cele patru zări, le mulțumesc pentru iubirea lor care i-a adus la izvor pe cale cu îngerii, căci le-am trimis în întâmpinare pe îngerii Mei. Le dau lor puteri sfinte pentru voia Mea cea sfântă în ei și le înmulțesc dorul și iubirea pentru cei din cer, și stau apoi în prag pentru sărbătoarea de Bobotează, când ei iarăși vor veni la izvor, și Mă așez încă de pe acum cu sfinții și cu îngerii să-i întâmpin iarăși, și iarăși să le dau. Amin.

Și acum le spun lor așa: Fiți binecuvântați și sfințiți-vă din zi în zi mai mult, căci Eu vă aștept pe voi tot mai sfinți să veniți, tot mai cerești să fiți, și să Mă purtați pe Mine în voi, iar voi să scădeți pentru slava Mea în voi și să fiu Eu mare în voi, căci așa sunt cei sfinți și așa lucrează ei pentru Domnul, și așa poate Domnul în ei cu lucrările Lui. Amin.

Iar pe voi, cei lucrători Mie pentru slava sărbătorilor sfinte aici, unde Eu, Domnul, Îmi strâng popor la sărbători în jurul gurii Mele ca să le dau din gura Mea, o, pe voi vă fac tari mereu, fiilor, căci sunteți puținei și sunteți micuți sub mâna Mea cea tare, și am nevoie de voi mult de tot, măi fiilor, căci trebuie să fiți primitori de oaspeți ori de câte ori Eu Mă anunț vouă cu

strângere de popor la izvor, și trebuie să trudiți cu mare sfințenie, cu mare iubire, bizuindu-vă pe Mine și nu pe voi, căci voi sunteți mici. Vă întăresc mereu în vreme de greu. În vreme de bucurii sau de neazuri Eu sunt Cel ce vă dau ca să aveți sau ca să puteți, căci diavolul are durere mare de la voi și e supărat pe voi pentru slava Mea cu voi și dă să vă înlăcrimeze când poate s-o facă, dar Eu numaidecât vă aduc puteri și mângâieri și pun la loc pacea toată și lucrul tot ori de câte ori el strivește pacea de la voi, căci biruința Mea este mare, fiilor, numai să știți voi să vă bizuiți pe grija Mea de voi, pe dragostea Mea pentru voi, iar truda voastră, în care Eu vă odihnesc pe voi și pe Mine, va avea plată scumpă, fiilor. O, fiți cumiți! Duhul rău nu poate în cei ce Mă iubesc, ci numai în cei ce se semețesc mai mult decât sunt ei. Fiți plini de umilință în toată vremea, căci numai ea vă ajută să fiți numai ai Mei. Amin.

Dau să vă odihnesc acum și să vă aduc mulțumire și mângâiere pentru grija ce ați purtat la pregătirea serbării îngerilor. Vă voi mângâia, că este nevoie de mângâiere la voi, tată. Pecetluiesc cu numele Meu pe toate de la voi și cu voi aici, căci peste toate este scris numele Meu: Iisus Hristos. Amin.

O, pace vouă, multă pace vouă, fiilor! În bucurii și în încercări pacea Mea v-o dau! Veghea Mea cea slujită de îngeri și de sfinți vă învăluie de peste tot, căci sunteți fiii de care Eu Mă sprijin. Sprijiniți-vă și voi unii pe alții cu mare iubire și învățați iubirea de Dumnezeu și pecetluiți-vă cu ea ca să stați în ea și să stea ea în voi și între voi, căci cine nu stă învăluit în ea piere, fiilor. Iubiți-vă unii pe alții așa cum Eu vă iubesc! Iertați-vă unii altora așa cum Eu vă iert! Umiliți-vă pentru orice mică greșală, căci diavolul nu are rod în cei ce se umilesc unii pentru alții prin iubire și în numele iubirii de Dumnezeu între frați. Eu vă voi mângâia, Eu vă voi da mereu puteri sfinte ca să-Mi lucrați prin ele, Eu voi fi cu voi, fiilor, iar voi fiți numai pentru Mine. Fiți dăruitori unii altora cu toate cele puse de Mine în voi pentru lucrul Meu cu voi, și apoi dați-Mă oamenilor spre cunoașterea lui Dumnezeu. Amin.

Iubiți și păziți lucrarea cea cu binecuvântare peste voi, măi fiilor, căci Eu prin ea vă păzesc. Amin.

8/21 noiembrie 2011